

עין משפט
גד מצוה

לם א מ"י פ"ח מ"ל
עדות הלכה ג סג
עשין קט ט"ש פ"ח
סמ"ט ספ"ק י'
ב ג ד ה ו ז ח ט י
מלכות טומאת מת
הלכה ג'
ט"ו ט"ז ח"ט סמ"ט
ספ"ק י'
כ ז ח ט ט"ז ח"ט
סמ"ט מ ספ"ק י'

תוספות ר"ד

מדינת ורמיה
הביתא ורמיה
ר"ג אמר ר"י ור"י
בניה שבוכה בראי
לא אמר להו גולמים
אמ"ר א קרובים אמ"ר
למנהיגים משום דמסקין
להו מתות ערות לגמרי
אבל כשארומים קטנים
הייחא או קרובים הייחא
בין דמורו והשתא בני
עדות בניה ומסרה ר"י
הוא ורמיה בלחורו הו
הוא ת"י ורמיה דהא
השתא הם כרמיה לערות
ואמר לא הויה קטנים
לא הויה קרובים ורמיה
לא מהמנינן לברתא.
ומתקנינן אמר קאמר ת"י
שאין נאמנים ומבנין בין
הת"י ורמיה בניה ועל כן
מתקנינן בין על אנוסי
הויה בין על קטנים
בין על קרובים הויה אלא
לא מהמנינן אוקי ת"י לבריה
ת"י ורמיה שבוכה בראי
מיה מדי דהא אנכי
דבר שישא רב שישא
ובן נכסיה פירוש מ"ר
קריעותיה אתו ב"י ת"י
ואמר כשואו תלמי
פ"י ברא ואתו ב"י ת"י
ואמר כשואו שוטה ת"י
ואר"א אוקי ת"י לבריה
ת"י ורמיה נכסיה בראי
בר שישא פ"י ואר"א
שפסגה מלכות מתיאוס
מירו דמלכות ב"י ת"י
רמיה דבר שישא שיהו
גנבים ב"י הלוך ואר"א
דאוקי נכסיה בחוקת ב"י
שישא ואלא אמן פ"י אוקי
נכסיה בחוקת ב"י שישא
אלא דאת ליה חוקת
דאבתיה פירוש חוקת
שנכסיה הללו הויה של
אבותיה אבל ליה חוקת
דאבתיה אלא חוקת
דנשיה פירוש שקאמ
הוא והחוקת ב"י ארמין
כשואו שוטה וכן וכשואו
שוטה וכן פ"י כתיבתי
בך כתיבתי וכן חוקת
חוקת לביתא כתיבתי
פ"י דיבמתא א"ר אבון
אין מופיע את העדים
אלא בפניהם ומכאן
אין העדים שלא בפניהם
הדומה לא הויה הכהן
הוא הויה פירוש תוספת
דמנע ככאשר וסמ בני
בפניהם אבל הכהן
לדא מינע לא בעי
בפניהם פ"י ה"ה מורה נהו
הדומה לא הויה לענות לא
נפשות ולא מן הכהן
הויה לבטל ערוך אמר מ"ר
אחר משטר שקרא עליו
ערוך והחוקת ב"י אין
אנשים קרא עליו ערוך
אין לא קרא עליו ערוך
והחוקת ב"י לא סמיך
לא ליה אפי' דאמר ר"א
אין משטר שקרא עליו ערוך
החוקת ב"י אין ערוך וא"ל
השטר אלא משטר שורת והחוקת
אלו כ' שנים ע"י שורת הללו
מקיימן שטר שלישי מהם
אם דומין החתימות וכופשי
פ"י כשתן בלא ערוך ולא
שלוש בעליהם בשופ"י
שורת הללו שמקיימן השלישי
מתן וצאמי מתי"י איש
אחר אבל מתחת ידו לא פ"י
של זה הכופשי את השלישי
מ"ש מתחת ידו לא ידע ויפ"י ורמיה
פ"י השתכח ככתב של אותן
שני שורת וכן חוקת הוא
בעצמו את השלישי דומת
החתימתו תלמידי ר"א ורמיה
אין הוא ורמיה פ"י
באות והלואי שיוכל לבין
ולצמח ולעשות כמורה
ח"י כותב אדם ערוך על
השטר ומעיד עליה אפילו
לאחר כמה שנים פ"י

שטר כ"ד ויש לומר דע"ל בשטר לא חשיב שטר אלא אותו שיש בו
שני עדים דומיא דספר מקנה והא דלמר בנגט פשוט (וכ"י דף קסה.)
עד אחד ככתב ועד אחד בעל פה אין מלטריפין דמשמע הא שנים
בשטר אפילו בשתי אגרות מלטריפין התם מיירי כגון שהאחד בשטר
והאחד בעל פה לא שומר שאלה הוא
המלוה אלא שראה מסירת השטר מלוה
לגלוה דהוי כשנים החתומים בשטר
ל"ל דלמר עלי מסירה כתי ועוד
דכיוסלמי פירש עד א' בשטר היינו
שנים חתומים בשטר וקיימו כגד ידו
שג' אחד ולא מלאו לקיים כגד ידו של
שג' ומ"י נהי דעד אחד לא חשיב שטר
לענין שלם יבואו עדים ויחמרו
ראינו בשטר דחשיבין להו כעד מפי
עד עדות מיהא הו ויכול לשלוח כגד
ידו לנ"ד ולא חשיב מפייהם ולא מפי
כתבם כיון שהוא זכר העדות ורמ"י
פ"י בפירוש החומש ו'מפייהם ולא מפי
כתבם שלא ישלח ככתב עדותו לנ"ד
א"ל אומר ר"י דע"ל מועיל בשטר אם
שני שטרות בכל אחד חסום עד א'
חשוב בשטר שלם וכ"ל א"ל כשמתקין
יבא כתבו לנ"ד אפילו אינו זכור כלל
יש לומר דלא חשיב שטר אלא כשעשוי
מדעת שיהא מעת המלוה שהוא חייב
או חשב שטר אלא לומר כגון שכתב עותמו
שלא מדעת המלוה לא חשיב שטר
הקשה ה"ר שמואל מוורדין דלמר
בזנות הנשים (ב"י דף ט. וסג.) מחלה
בני שנים א"ל לומר כגון ומה מועיל
כתבו כיון דלון עשוי מדעת המחזיק
ולפי מה שפירשנו עדות מיהא הויה כל
זמן שזכר אפי' שפיר מיהו בלא הויה
מתוך ר"י דגבי מחלה הקילו שאני
אלא מדרכין דהכי הויה הקילו לומר
דמחלה שלא בפניו הויה מחלה אפי'
שפירשנו על ידו שיעמך ומכמו על זה
דמכר חברה אלא הויה וכן כדמעת
כפי שנים הקילו למכור להלל חטם
מאונס ועוד אומר ר"י דלא בעינן דעת
שניהם והכל היה יכול להביא שטר
אם היה כתוב מתקין שטרות אלא הכל
מיירי שאינו כתוב כשטר השטר אלא
זכרון דברים בעלמא ומתוך היורשמי
נראה לפי בעינן אחד סגולה זו דקאמר
התם כד בעינן אפי' כתיב ור' יוחנן כרנן
פירוש כה הויה חלם לקיים חתימתן
אם זוכרין המלוה בלא שטר אפי' לרבי
דעל כתיבין אין מעידין אלא על כתב ידו וכי עשויין לזכר עמיהן
זכרה ולשון כותב אחד על משמע הכי: **אחד** חתימת ואחד ישנות. ממה דהכל מוכר שאינו פשוט קודם וכן בהחוקת (ב"י דף קסג.) לא
יחארו ולא ינשאו עד שיהו להן ג' חדשים אחד במלות ואחד בעולות מוכר ארוסין קודם נישואין ובמלות קודם בעולות דהיינו שאינו פשוט
קודם וזכ"ל (דף קסג.) תנן אחד יבנה ואחד כל מקום שיש בו ד' חסם נקט דבר פשוט כרישא וכן כ"ק (דף קסג.) אחד החופר נזר שיה ובערה
ובתם' שוטה (דף קסג.) אחד הבונה ואחד הלוך או גבי מערבי הלחמה ורש"י נמי גרים כ"ק דסוכה (דף קסג.) גבי מחללת גדולה עשאה
לשפיה עמלה ואין מסכנין בה רבי אליעזר אומר אחת קטנה ואחת גדולה ופריך א' גדולה וא' קטנה מצד ליה ויהיה כתוב בפניהם הלפך
ורש"י מהפך הגניסא משום דרך התנאים להוכיח הפשוט קודם ואומר ר"י דהיכא דקאי אפלוגמא או אקרא מוכר הפשוט קודם כי הויה
דפליג ר' אליעזר חת"ק כסוכה והויה ליה למימר אחת גדולה שאלה מודה ל' קמיה בעקטנה וכן אחד יבנה פליג דר' אליעזר דלמר לא התקין
כך יוחנן בן זכאי שיהו תוקעין אלא ביבנה בלבד וב"ק (דף קסג.) ובסוטה (דף קסג.) קאי אקרא אכל הכא ובהחוקת לא קאי אמרין אין להקפיד איה
שמואל. פירש בקונטרס דבקרינות אפילו חדשות טמאות משום דאולא איהי לחודה ואין ידוע אם קניה שם אכל רחוקה דנדבר
איניש כהנה ואלמלי קברה איניש לחול כהנה היה מגלה ולפיכך ישנות טמאות דאע"פ דנדבר איניש כהנה שנתמה הדבר
וקשה לר"י דאם כן אמרי' ל"ל כנסתין דנדבר איניש כהנה ולבית הקברות אולא לא הויה למימר אלא דנדבר איניש כהנה ותו לא
ולכן טפי חדשות טמאות דלא איהא דקברה שם היה דנדבר ידוע ועוד א"ל אולא הקברות אולא ישנות אמלא חתמות ונראה לר"י כ"ח
דפירש דישנות טמאות אפילו רחוקות דחיישין שמה קרובות היו שהיה העיר אללה וחרב ולפי זה לא נאמר משום דנדבר איניש כהנה היה
ידוע יותר ולהכי איתערין לומר ולבית הקברות אולא: **עילה** מצאו. פירש רבנו מנחם ללע ותלו הטומאה באתה ללע והשאר דתרו:
על

ואי לורבא מרבנן הוא. העד: אפי' לעלמו. של בעל דין. לנורבא דרבנן
אי לאו דכי רמי אנפשיה מדכר שפיר לא הויה סמיך אספיקא למיקם
ואספיקו: מחסם. מנמנס. תמה על רב זכאי שחשד בדבר: הסולות.
מלי קרקע. ודך בני אדם לקבור בתל משום דלון בני אדם מתין מן
הדך לעבור עליו. ועיר ודך לקמן
מפרש להו: אחד חדשות. שאין זמן חמוק
שלא היה כאלו מל דאיכא לעומר כיון
חדשה היה אם איתא שנקבר שם מת
מדכר דכיר ליה אפי' טמאות מספק
דכיון דמטובה לעיר איכא למימר אשה
יחידה הלכה הקברה שם נפל שנה:
הרחוקות. דלון אשה יחידה הולכת
שם: חדשות טמאות. דלא איתא דנקבר
כיה הו דיעי ליה: ישנות טמאות. שכבר
נשתמח הדבר מן היודעים: ואזו היא
קרוכה. לעיר שאנו אומרים עליה
שאף החדשה טמאה חמשים אמה:
ואזו היא יבנה. שאנו אומרים עליה
שאפי' היא רחוקה עמאה ששים שנה:
שאין קרוכה הימנה. אכל אם יש
קרובה הימנה אפי' היא בתוך חמשים
אמה הויה רחוקה וחדשה טמאה
דלא איתא דהלכה אשה יחידה לקבור
לא כהנה קרוכה הימנה וזולא לגבי
הך: שאין אדם וזכרה. שאין אדם
אומר זכור אני שלא היה כאלו וימי
נעשה מל זה כאלו: עילה מלאו. עילה
בעלמא מלאו חמשים והחוקת זה
למלות עיר ולטהר את ארץ ישראל
במשכת גזירי כפרק גמלא. אלתא
מספיקא לא מחזיקין טומאה בקרקעה
של ארץ ישראל: וטעירו את א"י גרסי'
ולא גרסינן לל: דמסרמי ליה שמיטת
של ערב השבת ואין שבות לין עד שיה
הקברות: ומויזי שחין. כשאנריין נפלין
או שחומטין אותן. ואכר מן המי מטמא
כאכר מן התם כדלמריין כהשבור
והרעוב (חולין קט"ו): ש"מ. מדקמין
לעיל אחי ישה ששים שם וטעמא
משום דלא דכירי לה הוא האי סקדות'
כ"י: אכל הכל. ששוארו עד כדכר
אפילו טובה נמי מסכנין אסדומיה
א' מסהדי: ב"ב"ג' הרי אלו
נאמין. דאיכא תרי סהדי דמסהדי
אכל כתב ומכ: לריכיש לנרף
עמין קהדי. שיכיר כתב יד שניהם
דמ"ר סהדי בעינן אכל כתב
וכתב וטעמא מפרש בגמרא:
על

לכ כהנא א"ל מוכר בו ההוא סהדותא א"ל א"ל ולא הכי והכי א"ל מי כתיבתי לך
זה חזי לרב כהנא דהוא קא מחסם פ"י מנמנס פ"י להסור פ"י ר"א שחשד בדבר א"ל מי כתיבתי לך
אנפשי ואדכרי עיין בספיקא ב"י א"י: ומהו זה כתב ידו זה כתב ידו של חברי זה כתב ידו של חברי זה
כתי' של חברי הרי אלו נאמנים זה אומר זה כתב ידו זה כתב ידו של חברי זה כתב ידו של חברי זה
אין צריכין לצרף עמיהן אחר אלא נאמן אדם לומר זה כתב ידו של חברי זה כתב ידו של חברי זה
כל אחד מעיד על שלו ועל של חברי יש שני עדים אכל חתימה וחתימה ואם לא כתב אחר מעיד על שלו על
של חברי צריכין לצרף עמיהן אחר שיכיר שתי החתימות שיבואו על כל חתימה שני עדים. חתימה כתיב על כל אחד מאחד
על חתימתו צריכין לצרף עמיהן אחרים יריכיש לריח שיהו על כל חתימה וחתימה אלא כששני השטר
רן בעצמן מקיימן חתימתן אין צריכין צירוף אלא כל אחד נאמן לומר זה כתב ידו וחסר תלמודא טעמיהו

לכ כהנא א"ל מוכר בו ההוא סהדותא א"ל א"ל ולא הכי והכי א"ל מי כתיבתי לך זה חזי לרב כהנא דהוא קא מחסם פ"י מנמנס פ"י להסור פ"י ר"א שחשד בדבר א"ל מי כתיבתי לך
אנפשי ואדכרי עיין בספיקא ב"י א"י: ומהו זה כתב ידו זה כתב ידו של חברי זה כתב ידו של חברי זה
כתי' של חברי הרי אלו נאמנים זה אומר זה כתב ידו זה כתב ידו של חברי זה כתב ידו של חברי זה
אין צריכין לצרף עמיהן אחר אלא נאמן אדם לומר זה כתב ידו זה כתב ידו של חברי זה כתב ידו של חברי זה
כל אחד מעיד על שלו ועל של חברי יש שני עדים אכל חתימה וחתימה ואם לא כתב אחר מעיד על שלו על
של חברי צריכין לצרף עמיהן אחר שיכיר שתי החתימות שיבואו על כל חתימה שני עדים. חתימה כתיב על כל אחד מאחד
על חתימתו צריכין לצרף עמיהן אחרים יריכיש לריח שיהו על כל חתימה וחתימה אלא כששני השטר
רן בעצמן מקיימן חתימתן אין צריכין צירוף אלא כל אחד נאמן לומר זה כתב ידו וחסר תלמודא טעמיהו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com